

ROMANULU.

26 MAIU 1865.
ANULU VII.
LUMINEZĂ-TE
SI VEI FI.

VOIESCE

SI VEI PUTE,

Va esp. in tote zilele afară de Lonia și a dona-
după Serbătoria.

Abonarea pentru Bucuresci pe an 126 lei
Șese luni 64
Trei luni 32
Pe luna 11
Ună esemplariu 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere 1 lei
Inscripții și reclame linia 3 lei

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE ȘI NEPUBLICATE SE VORU ARDE)

Directoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantă respundetoriu: Dimitrie Mihăescu.

Pentru abonare și reclamară se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Ab onareapentru districtu de 152 le
Șese luni 76
Trei luni 38

Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie-cării lune
Ele se fac în districte la corespondenții dia-
riului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'anciene
comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

În Austria la direcțiile postali și la aginjel-
de abonare, pe trimestru 10 florin argintă vae
lută austriacă.

Marți la 28 Maiu se va infăcișia
la Curtea Ap. Crimiale procesul des-
chis în contra glumei fôie Nichi-
perca. Aperarea se va face de d-nu
Dr. Vernescu, dd. Pantazi Ghica și
Const. A. Rosetti.

Ploesci, 16 Maiu 1863.

Domnule Redactor!

Ca se nu se interpreteze în reu
tăcerea noastră în privința plății
contribuțiilor nevotate de Onorabile
Camera că, adică noi ne am sup-
pune la asemenea plata neautorisată
după convențiune prin Budgetul a-
nuale, voi rugăm bine-voii publi-
ca în stimabilele diariu *Romanul*
cât unii din noi de și am plătit pe
deplin contribuțiunea trimestrului lui
ianuară, dară acesta am făcut-o în
mante d'a cunoșce votul onorabil.
Camera dată la 26 Februară stre-
căt. Eară aceia din noi cari n'am
plătit pe acel trimestru, precum și
toți împreună pentru cele lalte trime-
stre, declarăm că nu vom călca vo-
tul onor. Camera pină ce *Monitoriul*
Oficiale va veni se ne spuă că s'a
sopresu pe calea constituționale acelu
vot, ce el însuși l'a publicat prin
fôia No. 45. Acosta fiind singura
garanția a regimului constituționale.

Primiți, domnule Redactor, în-
credințarea stimei și considerațiunii ce
ve păstrăm.

Ivan Sfetescu, C. Constandinescu,
I. Radovici, Petrace Georgiu, George
H. Anton, N. Dimitrescu, Costache Ni-
colau, Dinu Dobrescu, Tache Nicolescu,
C. Dimitriu, Mateiu Nicolau, Vasile Mi-
chalopolu, D. Teșanu, Giță Nicolau,
Iosif Vasilescu, Dimitrie Petroci, Th.
Ioan, G. Ionescu, H. Matache Slăvi-
cescu, Vasile Dragomirescu, N. Na-
ciovici, Ionita Michălescu, Dimitrie Sfe-
tescu, Nicolae Nicolau, Giță George,
Ivanciu Constandin, N. Georgiu, St.
Lăzărescu, Ioan Georgiu.

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA ANȚIA.

XX.

De vre cinci, șese minute, Paulu
Desolme, cu cotulu pe măsă, căuta uă
espresiuo pe care n'o putea, se vede,
găsi, căci din timp în timp petrecea
măna prin perulă se și mușca pēna
sea, cum face casăriul unei case de
schimb care căuta în balanța sea, uă
erôre și n'o găsece. Superat că nu
pôte pune mâna pe nefericita espresiuo
de care avea nevoie spre a-și
rotunzi frasea, Paulu se sculă, făcu
dôue trei ori ocolulu camerei, și se
puse la ferestră.

Astă ferestră da în uă grădină ce
se întindea peste totă faciata de mē-
dă-și a ospelului președintelui, în mi-
loculu căriia, în facia unei usie cu bal-
conec înaltă de câte-va trepte, era un
basin ocolon c'unu aruncătoriu de

Vedi No. de la 6 Aprile. pină la 25 Maiu

REVISTA POLITICA

BUCUREȘTI, 25 Florariu.

D. Ministru din Intru a ordinațiu,
prin telegramă, Municipalității din Iași
a sERGE din contractulu pentru areu-
darea accisurilor invasiunea străină,
și se stersē. Mulțămim d-lui Mini-
stru d'acosta bună voia și nu mai
pôte fi îndouelă că totă astăfelu, și
multă mai bine încă voru face domnii
Ministri ai Cultelor și Justiției, în
privința gravei ilegalități ce le repu-
nem astă-și suptu ochi.

Adunarea a votat în unanimitate
(afară d'unu vot) în ziua de 23 Dec.
trecutū, ca ministeriul se-și presinte
dosariile atingătorie de cesiunea Mo-
năstirilor și se închinatē, și ună pro-
iectu de lege prin care se d'ă se-
luciuo acestei marē cesiuni, în țeră
și prin țeră, și lumea a vedutū cu mi-
rare și cu durere că ministeriul a de-
claratū că nu se va supune acelei ce-
reri naționale, și din tôte pūnturile
bine-făcătoria a Adunării.

Cu tôte acestea în luna trecută
Națiunea vedu că d'le Ministeri deschidū
unū procesu crimiale unu, călugărū
pentru c'a gudețat a se numi „EPI-
TROPU alu averilor sfântulu Mormintu,”
c'a publicatū uă circulariă prin
care ordinațiu tuturor Tribunalilor și Cur-
ților, să nu mai infăcișia nici unū felu
de procesu alu averilor naționale, nu-
mite inchinate, pină ce ministeriul nu
se va pregăti spre a trimite avocații
seși pentru apărarea averilor sale, și
totū d'ua dată vedurăm ș'unu referatū
intăritū, prin care, în referatū, se
cere voi a (???) a se face bugete pe-
tru veniturile și cheltuielile acelor a-
veri, și în intărire se d'ice se chel-
tuiscă veniturile seși din veniturile

Se mai vedu încă c'ava.

Ministrii, după denunțarea făcută
mai ANTEU d'acosta fôia, au datū în
judecată pe părintele Chirilū, fiindū că
apă. Mai departe p'acea-și direpțiu-
ne, uă mare grătea, cu fere în formă
de lănci aurite, purtată de doi, stilpi
de stilu doricu, se deschidea într'unu
ocolu plantatū cu ulmi.

La fîă-care stromitate, nesce mă-
rețe manchie de verdăță, formate de
nesce salcăm, pini selbatici și alți ar-
buri înalți, la rădecina căroru-a șer-
puia capriciosu jocurile unei sorginți
de ape viue ce cădeau din înălțimea
gurelor de marmure a doue eleganti
fontane.

Intre caile arnate, erba era asiă
de recoroșă, și d'unu verde asiă de
frumosu, în cătū părea că d'ice: soarele
nu petrunde aici. Ici colē în colțulu
rădărelorū câte-va statue, cele mai
multe invalide, represintândū subiecte
mitologice. Flori pretutindene cu gră-
mada, și din cele mai frumoșe; alătu-
rea cu rândurile de merisioru, căl-va
arburi cu pômș, incongiurati tôte as-
tea c'unu zid de dece se d'ouē spre
dece piciorē înalți și veți ave uă ideă
esactă de grădina d-lui de Gilbert.

Paulu privia de câte-va minute

prințriă circulariă tipărită, adresată
cătră arendarii moșierorū, d'ice „ale
sfântulu Mormintu” s'au intitulatū EPI-
TROPU, și tribunalele și curtea au o-
sinditū p'acelu călugărū care a cule-
gatū a se numi EPITROPU alu ave-
rilor Statulu Românū. Precumū darū,
acosta fôia cea d'antū a denunțatū
d-lorū Ministeri acea circulariă, totū
ea avu și mai alaltă-erē onôrea a de-
nunția guvernulu uă călcare și mai
mare a autonomiei noastre, ș'ua spo-
liare adeverată a averilor Statulu.
Astă-și facemū și mai multū. Astă-și,
totū acosta fôia cea d'antū are onôrea
a depune înaintea patriotismulu, a drep-
tății și legalității d-lorū ministrii, actū
oficiale, datū oficiale, la 10 Maiu, de că-
tre unū tribunale alu Statulu Românū,
și publicatū în fôia oficiale din Iași, în
ziua de 15 Maiu a anulu mântuirii
1863, prin care călugărū străinū și totū
acelu sfântu Mormintū, despoia Statulu
Românū de averile sale, și prin care
se declară acumū, nu EPITROP, ci PRO-
PRIETARI VECINIOL.

Acosta despoiare și violare a le-
gilorū și ordinațelorū se va vedē mai
la vale, mai anteu în corespondința
noastră particulariă din Iași, ș'apoi în
actulū oficiale alu tribunalelu civile din
Iași secțiunea a treia. Se va vedē că
se calcă tôte formele și se face schim-
buri de moșie ale Statulu fără prea-
labile consimțire a consiliulu Mini-
strilorū și ntărire Domnitoriulū. —
Se se șerve că nu mai vorbimū de Ca-
merē. — Se va vedē că tribunalele face
acte oficiale prin c're recunoșce „Epi-
tropia sfântulu Mormintu” PROPRIETĂ.
RIA a acelorū moșie, ș'acosta chiar în ur-
ma circulariei ministrilorū, prin care
opresce pe tribunali și Curți d'a ju-
deca chiarū procesele la cari s'arū in-
făcișia călugărū în numele „Epitropiei”.
Se va vedē c'acoste acte se publică
în fôia oficiale, și că Ministeri nu știu
nimicu ș'acceptă ca noi se le facemū

acești arburi, aceste flori, acea erbă,
acele ape, tôte în fine ce se afla înain-
tea ochilorū seși; respira cu deliciu,
făc'a cugetă la nimicu, acea dulce es-
lare primaverescă ce respândescū ar-
buri și florile la celū mai micu con-
tactū alu caldelorū vintulețe de veră
dup'ua plôia de furtună. Elū era aci
în estase, ne mai cugetândū la lucrulū
seu, uitându-se și lăsându-se în voia
imaginațiunii seșe, cândū unū scomotū
de fôie călcate îlū desceptă din dor-
mitorea în care era afundatū.

Făcu d'ua dată uă miscare înapoi,
ca se nu fîă vedutū, apoi, împinsū de
unū simțimintū de curiositate, înaintă
incetū în virfulū degetelorū. Așcun-
dindu-se atuncū după oblône se uită
spre partea de unde venise scomotulū.
Nu vedu nimicu; totū eră liniscitū.
Eră se se retragă, cândū uă portită,
ce se afla în anghiulū zidulu și pe
care amū uitatū d'a o menționă se de-
schise și intrară Biga și d-ra de Guil-
bert. După ce intrară în grădină, cele
doue fete se opriră la umbra unorū
mari arburi, unū minutū se d'ouē, cătū

cunoscută una din cele mai mari vio-
lări ale autonomiei țerei ș'ale averi-
lorū ieși.

Ș'acumū, onorați Ministri, bine voiți
a spune ce însemnare mai are proce-
sulū și osinda părintelu Chirilū, fiindū
că s'a numitū „Epitropū alu averilor
sfântulu Mormintu”, cândū judecătoriale
și foiele oficiale îi constată PROPRIETARI
dē NECI, și-și constată prin cuvinte și
fapte? Darū astū-felū fiindū, voiți ôre se
ne faceți se credemū că părintele Chi-
rilū din Bucuresci s'a datū judecătii
fiindū că s'a numitū numai EPITROP,
erū nu și de VECI PROPRIETARIU ca colegulu
seu celū „pre fericitū”, arhimandritul Pla-
tone? din Iași? Nu. Acosta n'o pūtem adu-
mite, și suntemū incredințati că fericitū
Platone din Iași va fi datū în judecată,
cumū a fostū datū și părintelu Chirilū
din Bucuresci și că d-lul „VORNI-
OULU N. Docanū,” c'a tôte că are încă,
pe cumū se vede, rangurū și privilegiurū,
pe cari l'le recunoșce și tribunalele și
fôia oficiale a guvernulu, ș'ava o na-
poia Statulu moșia Osou, c'a și ha-
tu-o ilegale și călcândū în piciorē una
din cele mai de căpeteniă cesiuni na-
ționale. Domnulu Docanū pôte fi pri-
vilegiatū cătū va voi, însă nu pôte fi
pin'a lua averile Statulu, pin'a scôte
osele și osulele din corpulu națiunii și
guvernulu se tacă și se neline înain-
te-și, fiindū că este... privilegiatū, Vor-
nicū. Nu, osulū acelu este pre mare;
este OSOIU, cumū, providințiale se nu-
mesce acea moșia, este unū osu sacru,
caci este alu națiunii române care este
viuă, erū nu alū mormintelorū camū d'ice
tribunalele și fôia oficiale, și de nu
se va napoia îndatū, afirmamū că va
sta în gitulū ori căru va voi se-lū
inghiță. Denunțămū darū faptulū d-lorū
ministrii, cari de sicuru nu cunoscū a-
costa gravă spoliare, îlū denunțămū
națiunii și d-lorū deputați, presinți și
viitori caci stăruimū a crôde că vomū
avē într'ua și uă cameră și deputați—

le trebui ca se resufe; apoi, ușiore
și viue, ele luară, ca nisce fluturi,
șborulū lorū cătră rădôre, pe cari le
străbătură în tôte părțile culegndū flori.

Amindouē erău încantătorie. Paulū
cugeta la asta: Laura mai alesū, cu
rochița sea albastră, șialulū seū albū
de crepă și pelăriuța sea de păiū de
Italia, ornată c'ua flôre de ebenū sel-
baticū, semonă uă jano huriă cădută
din raiulū lui Mahomet, gata a-și de-
schide aripele de azurū spre a se în-
tôrce înapoi.

Paulū nu perdeu din vedere nici
una din miscările seșe; ochiulū seū o
insocia pretutindine, o urmă, mergea
după pașii seși. Uă putere supra-uma-
nă îlū atrăgea spre ea fără voia lui;
eră răpitu, farmecatū.

După ce-și terminară culesulū de
flori, Biga și Laura dispărură.

Eroulū nostru reveni la loculū seū.
La ce m'apucū de cugetū acumū?
d'ice elū c' a amaricuno. Ea pentru
mine? Nu, și cu tôte astea... Nu,
este uă nebuniă... se lucrămū, asta
ē mai bine.

ș'acceptămū ca *Monitoriul* s'auinție cătū
mai curândū că tribunalele și fericitū
Platone s'a datū în judecată, ca unū
ce au datū, ce au înstrăinatū ce nu era
alū lorū, ș'acosta prin călcarea legi-
lorū și ordinațelorū, și c'a d. *Vorniculū*
Docanū a redatū națiunii Osou, ș'au
reluatū napoi moșia Ceplenita, cumpă-
rată de curindū de la d'omna Văcărăs-
ca, de cătră d. Docan, dupe cumū d'ice
tribunalele și fôia oficiale a guver-
nulu.

Fiindū că suntemū în cale d'a face
cele mai mari servitije ministeriulu,
se-și mai aretămū devotamentulū nostru
ancă într'unū casū.

D. ministru de financie a publi-
catū vinderea esportării sării în Bas-
sabria pe două ani, în cătățime de
cinci milioane oca sare pe anū, peste
totū dece milioane. Acosta sumă însă
fiindū pre mare nu s'a infăcișiatū și nu
s'a pututū infăcișia nici ună cumpără-
turiū. Ce face d. ministru de financie?
Publică, negreșitū uă schimbare de
condițiunī și olăreșce uă nouă și în
care va deschide licitațiunea. Așia
care legea; însă d. ministru, impo-
veratū d'atâtea lucrări, uită și vin-
de esportulū sării, fără licitațiune, în
sumă de doue milioane oca pe anū, ce
facū patru milioane pentru două ani,
în prețulu de 24 ocaua. Se allă acosta
vindere ce s'a fostū făcutū, celū pucinū
în forme, pe numele d-hu *Perpel*, ș'unū
altulū se presintă și oferesce 25 lei la
% de oca. D. ministru refuză. Atuncū
vine unū altulū și oferesce prin in-
scrisū 26 lei, și noi scimū c'unū altū
onorabile cetățianū are imputernicire
d'a concura pină la 30 de lei suta
de oca.

Amū mai avutū ocașiune se mai
protestămū contra aceste nenorocite
sări, cândū era se se dē, totū fără li-
citațiune, d-lui Stratu sau Cogălnicianu.
Protestămū darū și n'contra actualē-
lu contractariū, d-lui *Perpel*, și cre-
demū, suntemū sicuri că d. Președinte
alū cabinetulu se va uni cu noi și va
face sarea, ca și tôte cele-lalte, se
intre în calea legale și se se dē prin

Și unindū acțiunea cu vorba, des-
chise servetulū de marochinū ce con-
ținea chărțiele seșe, ca se iē unū re-
sumatū pe care-și aduse aminte că-lū
lăsase neterminatū în ajunū.

Contrariatū că nu-lū găsece, elū
scose tôte chărțiele coprinse în porto-
foliū, le strinse cu mâna stângă, și cu
mâna dreptă le resfoi pe tôte ca pe
uă carte. Acosta operațiune neadu-
cîndū nici unū rezultatū, elū se pre-
para a reîncepe, cândū uă scrisoriă pe
care n'o veduse luncă dintre chărție
și cătū josū.

— A! ce este asta? d'ice Paulū
rădicându-o. — Uă scrisoriă adresată
mie? D. de Gilbert negreșitū a avutū
a-mi da vre uă ordine, și neputindu-
me astepta mi-a scrisū.

— Darū nu, nu este scriptura pre-
ședintelui, d'ice elū după ce-și aruncă
ochii pe dinsa. Ciudatū! Ia, se ve-
demū ce este? Și rapse îndatū sigilulū.
Acostū străinū plicū nu conținea
de cătū aste trei vorbe:
„Paulū, esti iubitū.” „L...”
Era aprôpe se-și cadă scrisoriă din
măne; avn uă amefelă, urechiile se

licitațiune, făcută cu toate formele celor care va da prețului cel mai folositor Statului. Ori și cum, d. Perpel este înălțat, și nu va avea nici d-lui acestu O s, care de și este de sare însă este sarea națiunii, care nu se poate lua de cătu cu toate formele implinite și de cătră cel care va da prețului cel mai folositor națiunii.

Frankfort, 31 Maiu. Diariul „Europe“ de astăzi scrie în privința negocierii diplomatice pentru cauza Poloniei următoarele: Puterile au puțină speranță în adunarea unui Congres; la London și Paris oficiarii de geniu se ocupă de studiu pentru un plan de rebelie. Părerile se unesc în idia d'a ocupa Finlanda, pentru ca, în casu de uă bătălie câștigată, se potă lua Petersburgul (?). Constantinopole, 30 Maiu. Oficiarii italiai și magiari, în serviciul italian, au sosit aici din Italia cu uă vapore a Messagerilor, și voru urma pe generaliul Turc în Principatele Dunăriane. (Se stămă bine, se luămă aminte!)

Copenhaga, 31 Maiu. „Berlinske Tidende“ anunță: Cele din urmă neînțelegeri pentru primirea tronului Greciei din partea principelui Guilelm s'au depărtat.

Ce Ministeriu avem?

S'au discus multe despre dictatură; ministeriul a jicnit în multe susceptibilitatea Adunării, țera este îngrijită de amenințările ce se facu libertăților noastre constituționale. Nu cred că această este calea cea mai bună spre a asigura pacea și mulțămirea generale. Suntem într'o epocă unde nu Domnitorii smulgă popoarelor libertățile, ci popoarele smulgă regilor drepturile lor. Pozițiunea d-vostă a devenit dificilă, a devenit neșosibilă. Rețrațeți-vă daru, și faceți locu altui ministeriu care se linișcescă țera îngrijită despre planurile d-vostă de dictatură.

Ecă cuvintele puternice cu cari d. Cogălnicianu a isbitu ministeriul actuale, puindu-le într'adinsu tocmai la sfirșitul discursului său tipăritu, ca s'atragă mai multu atențiunea publicului.

Nici uă dată mai gravă acuzare nu s'a făcutu unui ministeriu d'unu omu care n'aruncă în vântu vorbele sale, d'unu omu care a trecut, mai multu de amic, alu ministeriului, d'un omu în a căru gura aceste cuvinte au uă foarte mare greutate.

Ce acuzări mai grave se potă face unui ministeriu de cătu a-i dice în fața Adunării ș'a națiunii întregi:

vijiua, anima bătea cu violință. Cu toate astea puțin câte puțin elu se alina, și cugetarea sea luminându, după ce-si redobindi rațiunea:

— Ce însemnă asta? dise elu; se fiă ore? . . . Nu, uă fetă bine crescută ar cuteța nici uă dată. Daru cine se fie ore? Pote nebuna de Biga? D-ra de Guilbert i-ar fi discus? . . . El nu, sermă de idiote, nici nu cugetă la tine. . . uă glumă . . . ca se petrecă în societătea . . . și nimic altu.

Și pēna sa incepu a alerga pe chărțiă cu uă ințelă mirabile, producindū nesce scărțiature pline de mânia.

Eră uă minune s'o veđi și s'o auđi. Ea mergea! mergea bine ori reu așia de rāpede în cătu implu de rānduri negre și paralele, fără a se odini, vre de ce pagini de chărțiă albă; apoi Paulu privi pendula, care-i respunse i dată cu cinc silabe, foarte bine timbrate: Te poți duce, suntū cinci ore. E u nu astēptă repetițiune. Pune chărțieta în ordine, își luă mânășiele și pelerină, îndreptă cravata sea și eși.

țera este îngrijită de amenințările ce se facu libertăților noastre constituționale. — Pozițiunea d-vostă a devenit neșosibilă. — Rețrațeți-vă daru, și faceți locu altui ministeriu care se linișcescă țera despre PLANURILE D-VOASTRA DE DICTATURA.

Auđiți, domni ministri? amenințările ce se facu libertăților noastre constituționale! Auđiți, domni ministri? planurile d-vostă de dictatură! Auđiți domni ministri? Pozițiunea d-vostă a devenit dificilă, a devenit neșosibilă; rețrațeți-vă daru!

D. Cogălnicenu vā face aceste acuzări. Tineți bine minte această, spre a nu cădea în rātecria d'a tiri înaintea tribunalilor țianele cari aru vorbi de amenințările făcute libertăților noastre constituționale și de planurile d-vostă de dictatură!

Vedeți daru, domni ministri, că cele mai mari acuzări ce se potă face unui ministeriu, ve suntū făcute de D. Cogălnicenu, în publicu, pe fața, limpede, foarte deslușit: amenințări libertăților noastre constituționale! aveți planuri de dictatură!

Nu mai reproducem aici numeroșele acuzări făcute de deputații opozițiunii. Ele suntū cunoscute. Le amu resumatū pe toate într'unu articlu, în care s'a putut vedē că nici uă dată presa n'a discus în contra ministeriului altuale toate căte s'au discus în Adunare.

Toți au putut vedē ș'au putut înțelege, căti voescu a vedē faptele s'a înțelege adeverul, că ministeriul actuale este acuzatū cu cea mai mare energiă de totă Adunarea.

Nu este minoritate, nu este majoritate, este unanimitate; este adunarea întregă, după cumu s'a putut vedē din cele doue Adrese, după cumu s'a putut vedē din cuvintele tutoru deputaților, opozițiune ș'apiniuți.

Ce ministeriu dar avem? ce însemnă daru ministeriul actuale? Ce scopuri potē se aibă? Pe ce se întemeiă? Pe ce cale merge? Unde voescu se ne ducă?

Istoria, faptele, logica, ne voru respunde lămurit și de ajunsu spre a ve convinge pe deplin.

Nu venim cu vorbe și declamațiuni; acestea le lăsăm acelor cari au cutețanța culpabile, ca se nu dicemū mai multu, d'a veni, fără cea

XXI.

Nóptea face pe omu de cugetă. Așta asiomă este uă necontestabilă veritate filosofică. Eroul nostru nepuțin du dormi, avu timpu se facu uă mulțime de reflesii cari de cari mai înțelepte cari-lu aduseră, după unu matoru esame, a-și însemna uă linia de purtare de care promise a nu se depărta, ori cari aru fi consecințele. Resoluțiunea sea fi eră dictată, în această ocaziune, nu numai de interesele sele, daru încă și mai alesu de conștiința sea de omu onestū.

Iub a pe d-ra de Guilbert din adincul animei sele; pe ea ar fi alesu-o dintre toate femeiele spre a o face soția vieței sele, femeia sea multu iubită. Pote era iubitū de dinsa? . . . Daru eră ore această uă rațiune îndestulătoră pentru ca elu, omu probū, se caute a o roduce? . . .

Trebuia elu se mērgă se sēmene turburarea în sinul unei familie onorabil alu căru capu ilu promise cu uăta generozitate? Nu, negreșitū, nu putea. Atecedințele sele, principiile ce

mai mică simțire de rușine, se susțiu în publicu că prin Convențiune n'amū dobinditū unu regime constituționale, pe cându principiile din această Convențiune, învețeturile atōtoru scriitori însemnați, chiaru delarările ministrilor actuali, și cuvintele solemne, jurămintul sacru alu Domnitoriului, ne spunū, ne dovedescu, ve convingū că prin Convențiune amū dobinditū unu regime constituționale, c'unu ministeriu constituționale, c'unu Domnitoriū constituționale.

Ecă ce stăruimū și vomū starui a crede, avēndu convicțiunea c'această credință neva face totu-de-una se ținemū fruntea sus. Vomū vedē ce voru face instrumentele arbitrarului cându ministeriul actuale va cădea de la putere. Atunci, dacă voru schimba și dinșii limbajul lorū, le vomū aduce aminte ce au fostū și ce au scrisū. Atunci le vom spune că liliacii trebuie se fugă din mijlocul nostru și se mērgă a s'as seunde în întuneric. Timpul acela este foarte apropiatū.

Suptu sistema reprezentativă, formarea ministeriului trebuie să fiă organizarea completă și tare, a opiniunii care predominesce în Camera; și în țera. Nici uă influință însemnată care vine de la această opinie sau care are acțiune asupra ei nu trebuie se remāia pe din afară. Astu-felū se formēdă în țerele libere, ministerele cari guvernēză și cari respundū la toate trebuințele pe cari sciū și potū a le îndestula. Altu-felū formate, nu suntū de cătu uă slabă adunătură de indiviđi isolați, cari se slăbescu ei singuri întrāndū, în locu d'a întări, prin înălțimea lor?, opiniunea de unde au luatū vieța, și cari nu punū împreună de cătu uă influință îndouioșă, slabă, și întelnescu îndată adversari în aliații lorū naturali, și pedice acolo unde aru trebui se afe ajutorū.

Ecă cuvintele foarte însemnate prin cari unu mare scriitor, d. Guizot, ne invēță cumu trebuie se fiă unu ministeriu suptu unu regime constituționale, și pe cari ministeriul actuale trebuia se le cunoscă și se le aibă totu-de-una în minte spre a nu ajunge în trista pozițiune în care se află astăzi.

Căci, sau ministeriul actuale e-

urmase pin'aci, se opunea la acesta. Ar fi fostu a plăti bine-facerea prin uă ingratiitudine, și Paulu eră unu din acei omeni rari ce-și aducū aminte, și pentru cari recunoștința este unu lanțu ce lēgă anima. Biletul ce în ziua trecutū ilu turmentare așia de tare, acumū parea că nici n'a existatū, și dacă, lucru ce nu eră probabile, în viitoru, i s'ar mai adresă și altele, totu astu-felū va fi și cu dinselē. Nu va respunde. Privindu-le ca nule, elu va înneacă simțimintele sele, va impune tăcere bătăilor animei sele, și va areta chiaru, în ochii d-rei de Guilbert, cea mai mare indiferență.

Acosta era cugetarea sinceră, voința fermă, bine otărită a junelū cându se întorse a doua-și la lucrul seu.

„Cine face socotela fără neguștoru este espusu a o face de doue ori.“ Primul lucru ce bātu la ochii sel întrāndu fu uă nouă scrisoriă pusă pe mēsa sea.

Astă scrisoriă era cu totul asemene celei din ajunū, strinsă în acelu-ași modū, și purtāndu acea-ași adresă.

ste constituționale și respundători înainte țerei de toate lucrările sale, și prin urmare e datoru a se supune formelor primite suptu guvernulū reprezentativu; sau este unu ministeriu fără respundere, și atunci amū cădea suptu guvernulū asolutū, personale, guvernū fatale și velāmatoru pentru țera, și periculosu, foarte periculosu, pentru acei cari se punū ei singuri în respundere.

Dacă ministeriul este constituționale, după cumu trebuie se fiă, după cumu Convențiunea îi impune a fi, făcindulū respundători și supindu-lū la controlul Adunării, după cumu singurū avea pretensiunea d'a fi, cându vorbia în Adunare de basile regimelū nostru constituționale, atunci se ne fiă permisū a-lū întreba de ce capacități politice se compune? Care este politica sa bine otărită și bine cunoscută? Cari suntū ideile sale pe cari voiesce a le pune în lucrare? Care este sistema sa întregă de organizare dată la lumină spre a putē fi judecată? Se întemeiă ore pe majoritatea din Camera? Daru Camera întregă a condamnatū acestu ministeriu cu acuzările cele mai grave. Se întemeiă ore pe opiniunea din țera? Daru această opinie nu s'a manifestatū în favoarea prin nici unu modū, și nimine nu potē dice că Camera n'a manifestatū în privința sa opiniunea națiunii până cându ea nu va fi din nod consultată. Ce însemnă daru acestu ministeriu, și ce nume i se potē da?

Dacă ministeriul nu mai voescu a fi singurū respundători înainte Adunării ș'a țerei, ceea ce ar fi contrariū și spiritului și testului Convențiunii, atunci se aibă curajul a spune c'a violatū Convențiunea ș'a luatū dictatura, căci astu-felū celū puțin țera ar sci unde se află și ce trebuie se facă; se suferē dictatura, guvernulū asolutū, despotismulū, sau se se întrunescu toți cetățenii și se rostescă cu unu singurū glasū a totu putințe: „Nu voimū! „Nu voimū!“ naintea căru-a totulū se inclina.

Ecă dilema din care ministeriul nu potē eși cu toate sofismele ce suntū gata a i pune înainte nefeiciții sei avocați.

În pozițiunea tristă, anormală, neregulată, în care ministeriul sin-

Paulu o luă, o invirti în mână în toate felurile. Trebuia ore s'o citescă seu nu? . . . De ce nu? își dise elu în fine. Pote imi dă esplicarea celei de eri. Și rupse pliculū.

Recunoșcu îndată că era scrisă d'acea-ași mână. Nu se putea înșela, era acea-ași scriptură, și astă scriptură era de femeia. Caracteriele erau lunge, suptiri, eleganti, camu tremurate; daru acestu din urmă punctu eră unu ce foarte naturalē, în impregiurarea de faciă.

Paulu, care spera a găsi în astă scrisoriă uă esplicare la cea din ziua trecutū, precumū amū spusū, fu foarte îngelatū. Ecă ce conținea ea:

„Domnule, ț-amū spusū că te iubescu și n'ai respusū. Așteptū.“

„L. . . .“ Astu-felū după ce o citi, elu remase multu mai strimptoratū de cătu înainte, ce însemnau aceste doue bilete? . . . Nimicu. Multu pote. Era ore uă cursă ce i se tinsese? . . . Nu eră unu ce cu neputință, daru pentru ce? Nu putea sci.

guru s'a pusū și în care stăruiesce a remāne, spuā ori ce omu cu simțul dreptū, ce ministeriu avemū, și ce însemnă, și ce pote însemna acestu ministeriu?

Ministeriu constituționale? Nu, căci unu ministeriu acuzatū d'ua Adunare că „aspiră la dictatură sau la guvernū personale, că se ntrece în silințe și n'intrige pentru a finē ș'a mari antagonismulū între partilele politice, tactică miserabile, că voescu sugrumarea libertăților publice, anularea regimelū constituționale, că are planuri de dictatură, că amerință libertățile noastre constituționale,“ nu, acelu ministeriu nu este constituționale.

Ministeriu constituționale? Nu; căci căci unu ministeriu care suferē atât de mari și grave acuzări, care este lovitū c'unu votū categoricu de neîncredere, care vede refuzāndu-se burgetele, și remāne la putere, fără se facă apelū la națiune, și s'o lase liberă a se rosti, nu este și nu potē fi ministeriu constituționale.

Ministeriul Iepurianu, celū mai reu din ministerele trecute, oservatū celū puținū formele constituționale. În urma unei Adrese prin care se desaproba administrațiunea sa și se dovedia că n'are majoritate, a disolutū Camera, a făcutū apelū la țera, și vedēndū că nici atunci nu are majoritate, s'a retrasū de la putere.

Este unu ministeriu de inteligență? Nu; căci nici uă lungă sperință de afaceri, nici uă adincă cunoscință de lucruri și de omeni, de țera și de trebuințele sale, nici uă scrierei însemnată, nici uă lucrare serioasă, nici uă reputațiune de sciință sau de talentū dobindită ș'ntemeiată, care se se impută publicului, nimicū din acestea nu deosebescu pe nimine din ministere.

Este unu ministeriu de acțiune? Nu, căci într'unu anu de cându e la putere, nici una din reformele cele mari nu s'a pusū în lucrare, nici uă îmbunătățire practică și folositoră nu s'a făcutū, nici înarmațea țerei, nici reforma electoralē, nici întinderea instrucțiunii publice, nici improprietărea terenilor, nici rădicarea comerțului, nici întemeierea creditulū, nici creare de bancă, nici înființare de drumuri de feru, nimicū, nimicū, din toate acestea, nimicū decâtu desordine materiale și morale.

Cine-va ilu iubiă, i-o spunea; daru cine eră acelu cineva? Ecă ce nu sciea și ce ar fi doritū se cunoscă. Cumu se reușescă în acesta? . . . Anevoia.

Cele doue bilete erau supsemnate c'unu L. . . d-ra de Guilbert, se numia Laura, daru și Biga se numia Luise. Cumu se afe care din cele doue file era autorulū astorū misterioșe bilete.

Facea aceste reflesii, cându uă impregiurare neprevedută veni a dă altu cursu ideilorū sele.

În anticamera lipită de cabinetulū seu de lucru, il paru c'au de scomote de pași mai întiū, ș'apoi unu feliu de șioptē de voci femeiesci.

De cându Paulu lucra la d-nu de Guilbert, pentru prima oră se întâmpla acesta. Nici uă dată nimine nu venise a-lū turbura în ocupațiunile sele. Președintele singurū, și încă nu adese, petrundea în sanctuarulū unde Paulu elabora capetele sele d'opere.

Paulu n'ar fi avutū de cătu a suna în viiă Iosefu și se-lū întreba spre a afla cine erau persoanele cari erau aci: natură fină și delicată, elu pre-

Eacă ce ne faci a crede faptele cele mai simple și logica cea mai firăscă.

Spuiă daru ori cine, înaintea Convențiunii, care este legea noastră fundamentale, înaintea principiilor constituționali cari sunt bazea guvernului nostru, înaintea locigei nestremutate a ideilor care trebuie se ne conducă în toate cercetările noastre, înaintea intereselor publice a căroror îndestulare trebuie se fiă scopul sta-tornic al unui ministeriu, spuiă ori cine, ce ministeriu avem, și ce însemnă, și ce poto însemna un a-semine ministeriu?

Nu putem ore repeta cuvintele disc de Guizot, în privința unui ministeriu de suptu restaurațiune?

„Ochi lor au, ca se dicit așa, facultatea d'a se deschide sau d'a se închide, după dorințele lor. Cea ce este limpede li se pare obscur. Cea ce este dovedit remăne pentru dinșii nesigur și chiar neadeverat. Trăescu afundați în întunericul lor, și când lumina se încercă d'a p-trunde, ea le este nesuferită și îndoișă.”

Acum, se vedem că a făcutu acestu ministeriu și ce put se faci așa cum nă am încredințat că este. Și în condițiunile în cari s'a pus și'n oari a remas.

Radion.

Correspondința particulară a ROMANULUI.

Iași, 1863 Maiu 19.

O se vedeți uă dată mai multu consecuința guvernului nostru în faptele se. O se vedeți cum la București se condamnă fapte, de cari în Iași se profită legalmente și suptu întăritura judecătorească.

Aceste cuvinte le scriu ca uă propunere la marea epopeă în care asistem, epopeă eroi comica, și alu căruia obiectu sunt monastirile disc închinat. După propunere face voi și invocajune? — De ce nu!

O! fôja oficiale din Iași, o! progrese, spușe-mi, rogu-te, pe ce consideranți archimandritului Platone, grec, i s'a recunoșce în Iași de tribunale și de alți, însușirea de esarchu și epitropu St. Mormântu, însușire carea, la București, nu se cunoșce, ba se condamnă în persôna archimandritului Chirile? O musă, vreș se dicit o! progrese! spușe-mi atata neconsecuință încape în sufletele de ministri?

feri a impune tăcere curiosității se de cătu s'algere la unu asemenea mișlocu. Și cu toată așea ar fi fostu în dreptul se. Cineva în dosul acestei uși se ocupa de dînsul și poto spiona acțiunile se.

Era sicutu despre acêsta, pentru că rađa de lumină ce petrundea prin gaura chii (pe care, se pretinde, Sântu Ambrosiu o acoperi într'ua di cu manta sea) se află din cându în cându cu totulu interceptată, și atunci pașii se opriau și voiele tăcea.

Contrariatu, superatu chiaru cu servasce de fîntă unu ochiu indiscretu, că nu poto face nici uă miscare, nici unu gestu făr' a fi vedutu, erolu nostru voi de mai multe ori se se scôle și se marga se astupe cu uă bucată de chîrtia cea blăstemată gaură pe unde trecea insolinta rađa vizuale ce avea cudețanția d'a veni a se pune pe persôna sea.

Negreșitu ar fi executatu acestu proiectu, dacă uă temere nu l'ar fi opritu. D-ra de Guilbert, — nu că putea li ea acea-a care-și permitea astă

Daru ne esplicăm în plină prosă, căci lucrul e destul de proaicu și prin firea lui.

Fôja oficiale din Iași din 15 Maiu, Nr. 45 publică unu act de schimb de moșie între d. VORNICU N. Docan și între archimandritul Platone esarchulu epitropiei St. Mormântu. Cum o fi schimbul, în folosul său paguba monastirii? Asta nu ne ocupă. Moșia ce o primesce d. N. Docan, vorniculu, dreptu schimb e numita Osoiu. Unu dicitu că, după gramateca lui Bălășescu, Osoiu, este unu crescendo de la vorba osu!.. Daru nu facem uă vorbă de filologia!

Ceea ce vrem este: se aretăm uă, după copriinderea actului de schimb și a întăriturii tribunalei:

a) Esarchia și epitropia St. Mormântu este recunoscută în țera, măcaru în Iași, dacă la București este condamnă;

b) Că, acestu esarchu are dreptulu recunoscutu de tribunalele de aicea, nu numai de a primi căsturile, ce d. ministru de culte ordina se fiă vârsate în lățile Statului, daru chiaru de a vinde și preface proprietățile de pământ.

c) Că la schimbul de moșia a unu monastiri închinat, nu mare tribunalele nevoi de încuviinșarea Mitropolitului, cum dicitu §... din codulu civilo, pentru tote schimburile de pământuri monastiresci.

d) Că circulara ministeriului justiției, cu No. 8,059, din 17 Aprile, publicată în Monitoriulu oficial No. 88, și adresată către tote tribunalele civili, a fostu „nulle et non avenue” pentru tribunalele civile sect. III, de aicea care la întăritura schimbului Osoiului, n'a chiămatu, cum dicitu circulara, pre avocatulu ministeriului de culte.

e) Că actele presintate tribunalulu de archim. Platone, esarchulu epitropiei St. Mormântu, au fostu recunoscute autentice de tribunale, adică constituind deplina proprietate a St. Mormântu asupra moșielor bisericilor române din țera.

f) Că, prin urmare, pre fericitul patriarh alu Ierusalimulu, ordină și dispune, după placu în țera Românilor, fiă chiaru și suptu ministerulu d-lui Tell, care dă în judecată la București pre arch. Chirile, care a făcutu mai pucinu de cătu pre înțeleptulu Platone, archimandritulu.

Vom vedea de se va da în judecată și pre cestu din urmă, care, prin actulu de schimb, întăritu de tribunalele de Iași sect. III, pretinde că pământulu schimbatu și acelu primitu în schimb de la... de la d. vornicu N. Docan, a fostu și este în vecinica stăpînire a St. Mormântu. — Pare-ni se că nu va fi nimica, judecându-se după importanța și rangulu persônei cu care

necuviinșă. — În cugetarea lui Paulu ea era incapabilă de acêsta; dar ea putea fi aci, a priimi și ea parte din lecțiunea ce elu își propunea a dă în discretiloru, a se ofensa... și pentru nimicu pe lume Paulu n'ar fi voit a ofensa pe d-ra de Guilbert.

Audise elu ore în adeveru șiopte și secotulu în anticameră? unu och u indiscretu venise ore în adeveru a se uita pe gaura chii? Său imaginațiunea sea, „astă nebună familiară, care cându ne coprinde ne face a vedea stelle diina în ameda mare” cum dicitu Montaigne, îl făcuse a lua unu visu de uă realitate?

Eacă cestiunile ce-și adresa Paulu trecîndu prin curtea cea mare a ospelului.

Ei! da, negreșitu, veniseră a-lu spiona, nu se înșelase... Daru cine? El s'îrmans băiate, întorce capulu, privește lingă tine, vei vedea uă junu femeia delicioasă, viuă și grațioasă ca uă dină, reutacișă ca doul demoni, care pune pe scara unei elegante trăsuri închise cel uă gentile piciorușii ce-și

s'a făcutu schimbul, și care este... Actulu, cel uă pucinu, dicitu că este d. vornicu N. Docan.

Eată și actulu publicatu de fôja oficiale de aici în acêstă privinșă. Sublinieșu pasagiile de căpeteniă.

„ACTU DE SHIMBU.

„Epitropia Sf. Mormântu din Moldova, după ordinulu și impulericirea ce au avutu de la prea fericitul Patriarh alu Ierusalimulu, pentru a sevrișu schimbulu moșiei Osoiu din districtulu Sucevei PROPRIETATE A SF. MORMĂNTU și a lua uă altă moșie mai folositoare, au sevrișu acestu schimb cu d-lui VORNICU Nicolae Docan, dându numita moșie Osoiu ce se alcătuesce din Sileștile Ilieștili, Dragomireștili și Fălveștili, după slăpînirea de astădi în cătime de 440 făci și cu tote pricinile reclamate pentru hotare, impropria căria au primitu și Epitropia în schimb de la d-lui vor. Nicolae Docan, uă parte moșie în cătime de 600 făci pământu din trupulu moșiei Ceplenița, ce stă în megieșie alătura cu moșia Belceștili de la ținutul Iașii a Sf. Mormântu, care număr de făci au a fi petruite și stălpite, fără vre-uă sarcină sau procesu, pe care și d-lui le are cumpărate prin mețatu de la d-iei coc. Catinca Văcărescu, după actulu de cumpăratură legalisat de Trib. de Iași s. III, dec. acestu schimb, Epitropia l-au sevrișu pe temel de folosinșă, l-iu, că primește uă cătime de pământu mai mare cu 160 făci de cătu cătimea pământulu ce dă, și alu 2, că cu acestu pământu se lipește într'unu hotaru cu moșia Belceștili totu a S. Mormântu, în vreme cându moșia Osoiu era unu micu trupu depărtatu și despărțitu de alte moșii a Epitropiei, apoi spre a fi temeinicu pentru totu-d'ama și în veci, sau făcutu 2 asemenea acte, prin care se declară că moșia Osoiu pomenită mai susu, trece în vecinica stăpînire către d-nu vor. N. Docan, precum asemenea și partea aceia numită din Ceplenița cunoscută din actulu citatu de cumpăratură trece iarăși în vecinica stăpînire a Sf. Mormântu, dreptu aceia odată cu suscrierea și schimbarea acestor acte s'au trădatu unulu către altulu și documentele privituri pe aceste proprietăți.

„(Isc.) Archimandritulu Platon Esarchulu Epitropiei St. Mormântu și N. Docan. „Iași 8 Maiu 1863.”

„În numele Mariei Sale Domnului Principatelor-Unite Române Alessandro Ioan I.

„TRIBUNALELE CIVILE DE IAȘI SEC. III.

„Luându-se încredinșare că iscali-

1) Oserve-se cumu pre fericitul patriarh au otăritu în principiu schimbulu, și nu doră suptu vrău influinșă ore care, și în vedere cu persôna cu care se face schimbulu.

2) Câte făci voru mai eși din aceste procese?

pote cineva imagina, și care, făr'a-și întorce capulu, nu te-a perdutu unu singuru momentu din vedere. Uită-te te vei scia atunci numele ochiului indiscretu pe care-lu cauți.

În adeveru, dacă Paulu ar fi aruncatu nă căutatură în giurul lui, ar fi vedutu pe d-na vice-contesă de Bezaure care, venindu în vizită la amica sea Laura de Guilbert, se stia în acestu momentu în trăsuru spre a se întorce a casă.

Din nefericire, amoresații nu vedu nimicu. Alu nostru nu vedu uă mână mică deschidîndu cu precauțiune cortinele unei-a din ferestrele primulu catu spre a arunca uă căutatură și a lu urma pînă ce dispăru.

Paulu nici nu cugetă la acêsta; merse dreptu înainte, cu capulu în jos, și cându eși în strată, indouă iuțela pasului se uă cumu ar fi fostu grăbitu a ajunge a casă.

După cinc minute lă-a fi găsitu în madesta sea locuinșă, plecatu pe mesă, studiându în tote amenantele lor cu cea mai mare atențiune, vre dou-

turile de mai susu sunt adeverate a Archimandritulu Platon Esarchulu Epitropiei Sf. Mormântu și a d. N. Docan, și că titlurile fondurilor arătate sunt autentice, Tribunalulu conformu închișierii sale din 10 a c. No. . . . , a protocolulu legalisat acestu act de schimb în cătu privește semnăturile și recunoscerea schimbulu pentru transmiterea definitivă a proprietății în driturile și îndatoririle lipite de ea.

„(Isc.) I. E. Ianov, N. Ciurea, H. Vasiliu; P. Grefier Pantazi, Sub-Gr. G. Giurcăneșu. (L. S.)

„No. 56. 1863, Maiu 10.”

Și apoi mai strige cocôna coalifune că votulu Camerei pentru luarea averilor din mânele grecilor nu este realizatu!

Daru mai etă uă trebușioră care face demnu pendinte acelei din urmă.

Erî Sâmbătă în 18 Maiu, perceptorii fiscali au aplicatu asupra evreului Haim sin Iosif, tăiatoru de lemne, unu noș § din legea urmărilor, § nevoțatu de Cameră, daru care, fișu siguru, pe la sate și asupra celoru a căroru voce nu ajunge pînă la București, se aplica cu mare prodigalitate. Sermanulu evreu a fostu bătutu așia de tare, în cătu a fostu adusu cu cărușia la polișu, de către alți evrei; se strinșeșe câte-va sute de evrei spre a cere dreptatea evreului bătutu de perceptori, pentru că nu plătesce birulu; daru și acestia au fostu isgoniți, de serginți prin ghionte și pumni. Ce va fi otăritu d. prefectu, nu sciu încă, daru, ori carea fiă-l otăritu, fiă încă uă dată constatatu cum, nu numai în contra votulu camerei, daru încă și în contra legii de urmărire, guvernulu voocce se dovedeșcă că locuitorii aducă, cu buchete de flori, birulu nelegal ce li se cere. Ba bine că nu l'oru aduce, după ce la din contra sunt puși la butuc se bătuti, ca evreulu Haim sin Iosif!

Municipalitatea de aicea a anuluțu, în fine celebrulu privilegiu ce pregătia pentru otirile străine și înaltele lor comande, daru acêsta numai după ordinea telegrafică a d-lui ministru de interne, în urmarea publicării Românilor. Așia daru răspundere nu va fi asupra municipalișii, faciă cu înaltele comande ci asupra ministeriului.

S.

— Torino, 29 Maiu. Nôptea. Noulu președinte alu camerei a ținutu în ședința de astădi unu cuvintu, în care dicitu: Elu recunoșce în numirea sa din partea camerei unu omagiu făcutu principielor politice ale domnulu Cavour, alu căriu colaboratoru a fostu. (Aplaus). Camera a însărcinat pe președintele se uă numi uă comisiune

decu de vorbe (probabile acele conținute în acele done bilete). Champollion-Figeac, căutându a descifra ieroglifele egiptiene pe paginile granitice ale obeliscelor, nu putea fi mai atenționat de cătu erolu nostru cercetându aste dou bucașele de chîrtia; este adeverat că descoperi, după cinc ore de atențiune, că nu eră departe de dece ore și că birturile inchișindu-se la acêstă oră în bunulu orașiu Aix, n'avea de cătu se se grăbeșcă dacă voia a nu se culca fără se fiă cinat. Eși daru în grabă.

Fiindu că ar fi cu totulu lungu a urma pasu cu pasu în tote fasile se astă misterioșă intrigă amorosă, ne vom mulțami a dicitu că din acea di Paulu primi pe fiă care di, prin acelu-așu mișlocu, câte uă scrisoriă nouă, și vomu adăogi că elu avu bunulu spiritulu d'a nu raspunde la nici una.

Cele dou bilete ce le amu vedutu nu eră lungi și nu spușeau multu lucru; cele ce urmară nu fură nici mai lungi nici mai esplicite... daru pucinu câte pucinu frășite se prelungiră, rândurile se împutiră, paginile se îm-

însărcinată cu compunerea răspunsulu la mesagiulu regelui. Domnu Minghetti a înfăcișatu mai multe proiecte de lege financiare și administrative. Elu speră că legile cele noue se voru pute pune în esecutare la 1 Ianuariu și că se va pute efectua cătu mai curind planulu financiale. Astfelu Italia va raspunde increderii ce i-a doveditu Europa financiale. Ministrulu de esterne a depusu po biuroulu camerei documente diplomatice.

— Newyork, 20 Maiu. Generalulu Grant a ocupatu Jaktou la Mississippi dincolo de Biksburg, după ce gonise mai înainte pe confederații d'acolo. Generalulu Grant anunșă că confederații au evacuat Viksburg, că tote puterile lor armate se retragă spre Nordu. S'a răspanditu școmotulu, că amiralele Farragut va ataca cu flota fortele Hadson. Generalulu Banks a organizatu 18 regimente de negri. Se dicit că ataculu trupelor unirii în contra Charleston a luat începutu. S'a pronunșiatu sentinșă în procesulu senatoriulu Valandigham; elu se va popri prisionieru în timpul reshelului.

— Torino, 30 Maiu. Antia seriă a documentelor diplomatice comunicate camerei, coprinde corespondinșă ministrilor Pasolini și Visconti cu ambasatoriulu Nigra la Paris asupra relașionilor regatulu Italiei cu staturile papali. Italia reclamă bunele servii ale Franciei atingătoare de încetarea teatrilor ilegali, la cari sunt supuse corăbiile italiene la Civitavechia și la Porto d'Anzio. Guvernulu papale nu s'a conformatu reclamașionilor Italiei; ministrulu italianu va fi silitu a alerga la represaliu D. Pasolini arită câte-va abuzuri comise de guvernulu papale la pasporturi italiene. Într'ua notă cu data de 21 Aprile, d. Visconti desvoltă cestiunea brigantilor. Elu propune a renouu convenșionea militară de la 11 Septembrie 1861 cu Francia, spre suprimerea brigantagiului. Face apelu la mișlocirea Franciei pentru depărtarea regelui Franciscu II de la Roma. — A doua seriă a documentelor s'atinge de cestiunea polonă. Instrucțiunile date Marchisulu Pepoli de cătră d. niș Pasolini și Visconti, sunt conforme cu ale ambasatorilor Franciei și Englieterei. Uă notă a d-lui Visconti de la 12 Maiu, ca răspuns la nota d-lui Gortschakoff publicată prin diarie, dicitu că interesulu Rusiei nu poto cere ca Polonia se continue a fi pentru Europa unu obiectu de turburare. Guvernulu italianu este unitu cu puterile aliato și crede că trebuie se se adopte uă sistemă care se poto termina cauzele reletorului Poloniei. Cele lalte documente sunt relative la incidintele cu Elveșia și la cestiunea Serbiei.

plură; astufelu biletele, deveniră în fine adeverate scrisorie.

Aste feluri de corespondinșă sunt în genere pline de uă grămadă de banalități vulgare, de frași obicunite di se și repeșite d'ua miș de ori preluțindeni di de cătră toți. În acêsta din contra, totu era june, animată, noș, plinu de tactu și de bun gust. Planșeri și impulari, bucuria se tristea, erău espresse cu a frașea și uă incredere încântătoare. Era unu amestec de speranșă și de temere, de cudețanșă și de timiditate, de temeritate și de candore naivă; ceva cudețatoriu și temetoriu totu d'ua dată, imposibile de definitu. Espresione de și Invelita, a rare ori putea ascunde cugetarea, simpțișibilitatea se vedea în fiă-care cuvintu; totu în aceste scrisorie respira viașă. Gicia cineva citindu-le că anima ținuse pēna ce le scrisese.

Ca se nu rupă tăcerea, în asemenea impregiurare, trebuia s'aibă cine-va uă mare putere de voinșă, și cu totă puterea ce avea erolu nostru, căci, cu tote așea, nu era unu ângeru, ar fi pututu în fine căde în tentațiune. Vom vedea în capitulu următoriu ce-lu opri.

Clément Renoux
(Urmare în Nr. viitoriu).

